

ŠILUTĖS ŽEMĖS ŪKIO MOKYKLA

Rolando Dirgėlos ir Rimanto Žąsyčio sėkmės istorija

- Kas yra sėkmė? – užduodu tarytum ir paprastą klausimą, bet prieš atsakydami abu vaikinukai ilgai tyli. Nežino? O gal nori pasvert kiekvieną žodį, nes švaistytis tuščiomis skambiomis frazėmis nedera su jų įsitikinimais? Galų gale Rolandas prabyla:

- Būti su savo šeima, su draugais. Kurti savo gyvenimą čia, kur gimiau ir užaugau - Šilutėje. Turėti Tėvynę. Dirbti, svajoti ir įgyvendinti savo svajones.

Man tai labiau panašu į gyvenimo pilnatvės ir laimės apibūdinimą, bet neketinu prieštarauti ar ginčytis, nors negaliu nusišypsoti nustebimo: šiuolaikinis jaunimas sėkme dažniausiai laiko galimybę lengvai ir greitai uždirbti daug pinigų, važinėti galingu automobiliu, nerūpestingai ir linksmai leisti laiką.

- Ir dar matyti, kad tavo darbas yra naudingas,- pastebėjęs, kad apstulbau, dar labiau pribloškia Rimantas.

Taip, - Šilutės žemės ūkio mokyklos absolventai Rolandas Dirgėla ir Rimantas Žąsytis ne iš tų, kurių tikslas greitai praturtėti. Ir ne iš tų, kurie nežino, ko nori ir kas yra atkaklus darbas. Dar prieš rinkdamiesi profesiją, dar būdami paaugliai, abu tvirtai žinojo: nelenks nugaros kitiems, dirbs sau. Todėl ir pasirinkimas buvo aiškus ir logiškas – smulkiojo verslo paslaugų teikėjo specialybė Šilutės žemės ūkio mokykloje.

- Ne gimnazija? Ir ne universitetas? – nepaliauju stebėtis ir kamantinėti toliau.

- Ne,- purto galvą Rolandas, - man nereikia diplomo, man reikia žinių. Dar pagrindinėje mokykloje mokėjau suskaičiuoti, kiek kainuoja aukštasis mokslas. 150 000 litų.

- Tiek daug? Negali būti, - purtau galvą.

- Gali, - atsako Rolandas ir labai sklandžiai paaiškina: - mokestis už mokslą, kelionės, buto nuoma, pragyvenimo išlaidos... plius pinigai, kurių visus tuos metus neuždirbi. Neįsivaizduoju, kada tokia investicija atsipirktų.

- Turime daug draugų verslininkų. Nė vienas nesamdytų vien tik auštojo mokslo „diplomo“. Reikalingas ne popierius, o žmogaus motyvacija, gebėjimas mąstyti, noras tobulėti,- pritaria draugui Rimantas. Ir papasakoja pats dar mokyklos suole pradėjęs nuo skolinto stalo ir kompiuterio.

O prieš tai...

Rolandas Dirgėla:

Nuo pat paauglystės save mačiau tik nuosavo verslo rogėse, todėl net neabejodamas stojau ten, kur galėjau išmokti verslo subtilybių ir paslapčių: planų kūrimo, verslo etikos, ekonomikos, buhalterijos – šitie dalykai man buvo patys svarbiausi. Stengiausi, kad nė viena diena mokykloje nenuieitų veltui. Tuo labiau, kad tikrai galėjau įgyti neįkainojamų žinių ir patirties – mane mokė puikūs profesijos mokytojai – entuziastingi savo srities žinovai. Atėjęs į Šilutės žemės ūkio mokyklą staiga pasijutau suaugusiu žmogumi. Čia tvyrojo visai kitokia atmosfera nei pagrindinėje mokykloje: ten mes visi buvome vienodi išdykę ir maištingi paaugliai, o čia – asmenybės. Žinoma, buvo ir tokių,

kurie taip ir išliko paaugliais, tačiau tie, kurie turėjo tikslą ir mokėjo jo siekti, būtent čia užsiaugino sparnus, įgijo drąsos ir patys kuria savo ateitį. Savo individualią veiklą pradėjau dar besimokydamas mokykloje, dvyliktoje klasėje. Kilo mintis, kad visai patogiu sėdėti namie ir traukti pinigus į Šilutę: pradėjau kurti interneto svetaines Kauno ir Vilniaus įmonėms. Padariau keletą gerų žingsnių: dirbau gerai, greitai ir pigiai, todėl mano kuriamas produktas turėjo nemažą paklausą. Žinoma, buvo galima kelti sparnus ir pačiam vykti į didžiuosius Lietuvos miestus – ten juk už tą patį darbą moka 3-4 kartus daugiau nei Šilutėje. Bet aš nenorėjau būti išrautas iš čia, kur mano draugai ir artimieji. Be to, moku skaičiuoti ir žinau, kiek man kainuotų gyventi Vilniuje – uždirbčiau daugiau, bet ir išleisčiau daugiau. Todėl likau. Svajoju, kad ateityje mano mieste bus vis daugiau ir daugiau jaunimo, kad vis mažiau žmonių vyks laimės ieškoti svetur. Šilutė juk toks puikus miestas! Tereikia bendromis jėgomis sukurti jame gražų gyvenimą.

Rimantas Žąsytis:

Savo verslą tikrai pradėjau nuo skolinto stalo ir seno kompiuterio. Viską, ką uždirbdavau, tekdavo atiduoti už patalpų nuomą. Bet gyvenau pas tėvus, kurie mane ne tik išlaikė, bet ir labai palaikė, todėl kiekvieną savo uždirbtą centą dėjau atgal į verslą – iš visų jėgų stengiausi, kad jis įsisuktų, kad siūlyčiau patrauklias ir paklausias paslaugas, užsidirbčiau ne tik patalpų nuomai, bet ir duonai. Metus laiko buvo labai sunku, bet aplinkybės klostėsi gana palankiai: kompiuteriai turėjo didžiulę paklausą, o bendravimas su kitais jaunais verslininkais atvėrė nemažai galimybių. Kartą pačioje pradžioje man pavyko iš Lietuvos banko nupirkti net 30 naudotų kompiuterių – juos bankas keitė naujais. Ėmiausi kompiuterių remonto, prekybos naudotais įrenginiais – štai tada jau iš tiesų galėjau „nulipti tėvams nuo sprando“. Bet nors ir sekėsi, stovėti vietoje nebuvo įdomu: kiekvieną dieną sukau galvą, ką daryti toliau, kaip plėtoti savo idėjas, rasti naujų galimybių, nes trumpalaikė sėkmė nesuteikia garantijos, kad išsilaikysi, išliksi. Šilutė – mažas miestas, o paslaugų pasiūla čia gana didelė. Norėdamas konkuruoti, turi pasiūlyti kažką ypatinga.

Ir tikrai jauni verslininkai nesustojo vietoje. Dirbant atskirai buvo gana dideli nuostoliai: daug laisvo ploto, taigi ir nemažai bereikalingai švaistomų pinigų, todėl bičiuliams kilo idėja susivienyti. Draugiškai žengdami koja kojon, dirbdami ranka rankon, nutarė savo mieste įkurti tai, ko dar nėra buvę. Taip 2012-ųjų gruodį pačiame Šilutės centre duris atvėrė patrauklus verslo paslaugų centras „Šilutė plus“. Iš pradžių naujai įkurtame centre jaunieji verslininkai siūlė žmonėms ir verslui tris paslaugas: prekiaavo kanceliariinėmis prekėmis, kompiuteriais ir jų priedais bei kūrė interneto svetaines, vėliau pasiūla pasipildė reklamos agentūra, automobilių nuoma, nekilnojamojo turto agentūra, buhalterinės apskaitos paslaugomis. Taigi šiuo metu čia po vienu stogu veikia net septynios atskiros verslo įmonės ir apsilankę klientai gali rinktis kompleksinį paslaugų paketą: čia viskas vienoje vietoje, daugiau jokių lakstymų po visą miestą. Ir tai žmonėms išties labai patinka!

Bet patogiu ne tik klientams – patogiu ir verslininkams, kurių dabar po Verslo centro stogu jau net septynetas – jie dalinasi patirtimi, klientais, teikia vieni kitiems nuolaidas. Kitaip ir negalėtų būti: juk bendrai investavę į pastato ir atskirų ofisų įrengimą, dalindamiesi nuomos ir komunalinius mokesčius, naudodamiesi bendra erdve ir siekdami to paties tikslo, negalėtų elgtis kitaip.

Rolando ir Rimanto inicijuoto Verslo centro įkūrimas ir įrengimas, nors verslininkai viską ir darė savo rankomis, vietoje planuotų 35 000 Lt kainavo 52 000 Lt. Vis dėlto vaikinai tikisi, kad jis bus perspektyvus ir

investuotos lėšos atsipirks per trejus metus. Dabar jauni verslininkai dar nežarsto pinigų saujomis, neleidžia sau atostogauti, nesimėgauja laisvais savaitgaliais ir kelionėmis. Abu tvirtina, kad darbas jiems trunka ne 8, bet 20 valandų, o tai reiškia, kad net užvėrę ofiso duris jie ir toliau nepalaužia galvoti, kas bus rytoj, nes verslas neleidžia nei atsipalaiduoti, nei daryti klaidų. Verslininkai yra atsakingi ne tik už savo likimą, bet ir už tuos, kuriems suteikė darbo vietas.

Verslas – tai gyvenimo būdas. Protingas ir sąžiningas verslininkas niekada nesistengs per trumpą laiką uždirbti daug pinigų: tam reikia ne tik laiko, bet ir patirties, pažinčių, begalinio darbo, atsidavimo ir kantrybės. Rolandas Dirgėla sakosi per penkerius metus atostogavęs tik kartą – savaitę. Tuomet leido sau net ir išvykti iš Lietuvos. Ir pasaulis nesugriuvo! Vadinasi, dabar, po penkerių metų, jau galima tvirtinti, jog karuselė įsisuko, įdARBINTI žmonės, kuriantys pridėtinę vertę, yra patikimi ir atsakingi, o išsikovota vieta miesto verslo pasaulyje – tvirta ir patikima.

Rimantas Žąsytis kalbą vėl kreipia į mokymąsi žemės ūkio mokykloje, kur jis ir gavo esmines verslo žinias bei susidarė ateities viziją: prisimena, kaip būdamas trečiakursis atstovavo mokyklai Šilutės turizmo ir verslo informacijos centro organizuotame „Verslo idėjos“ konkurse. Tuo metu vaikas atliko gamybinę praktiką UAB „Statviga“ – ten jam šovė į galvą mintis, kad būtų galima pradėti statybinių medžiagų elektroninę prekybą, ir būtent ją pateikė vietos verslo „liūtams“ kaip jo siūlomą inovaciją. Deja, 2008-aisias ši idėja buvo aštriai sukritikuota – interneto prekyba vyko tik smulkmenomis. Ir vis dėlto, laikas parodė, kas buvo teisu.

Rimantas Žąsytis ir Rolandas Dirgėla Šilutės žemės ūkio mokykloje dažni svečiai. Čia jaunieji verslininkai, savo amžiumi ir išvaizda nesiskiriantys nuo moksleivių, veda atviras pamokas, atvirai ir nuoširdžiai pasakoja apie savo patirtį, negaili patarimų, pasiūlymų, skatina jaunas žmones mokykliniame suole neleisti laiko veltui, siekti įgyti kuo daugiau žinių ir išmokti jomis pasinaudoti. Mokiniai verslininkai priima ir savo ofisuose: supažindina ne tik su savo, bet ir kitų po Verslo centro stogu dirbančių įmonių veikla, jų specifika, veiklos subtilybėmis, kurių jokių būdu nežinosi ir nenumatysi neturėdamas patirties. O patirtis jau ne didelė, bet didžiulė: Rimantas sukūrė interneto svetaines tokiems verslo gigantams kaip kosmetikos tinklas „Sarma“, Lietuvos kino centras, Lietuvos kultūros taryba, Sauliaus transporto sistemos, Finansų ministerijai pavaldžios įmonės, o pastaruoju metu jau net ir gauti užsakymai iš turtingų Afrikos žemyno šalių. Rolando verslas taip pat gana sparčiai iriasi į priekį. Ir nors nelengva konkuruoti su tokias pačias paslaugas siūlančiais Topo centru, Avitela, Technorama, vaikas neabejoja, kad po Verslo centro stogu galimybė išlikti ir suklestėti šimtą kartų didesnė nei dirbant vienam, atskirai.

- Didžiausia bėda yra ta, kad jaunimas nori greitų ir didelių pinigų. Be abejonės, patogiausia pavažinėti į Airiją ar Norvegiją – padirbėjęs keletą mėnesių išties pasijunti turtuolis. Deja, greitai gauti pinigai greitai ir „išeina“. Žinoma, grįžus galima įsigyti prabangų automobilį, namą, tačiau kam jis, jei vis tiek vėl lekiama į užsienį užsidirbti pinigų tam namui išlaikyti? Kam jis, jei išyra šeimos, jei būni išrautas iš draugų, artimųjų, įprastos aplinkos? Toks gyvenimas tampa nuolatiniu stresu, baime dėl rytojaus. Iš mano grupės draugų Lietuvoje liko tik 7. Visi kiti blaškosi po pasaulį. Gaila. O juk turime likti čia, Lietuvoje, turime dirbti savo gimtinės, savo miesto žmonėms,- garsiai svarsto Rimantas.

Rolandas irgi turi originalių minčių:

- Pastaruoju metu Lietuvoje populiarėja savanorystė, kuomet jauni žmonės nori ne iš karto daug uždirbti, bet pirmiau pateikti save, parodyti, ką jie gali, moka, sugeba, ir kaip galėtų prisidėti prie verslo plėtros. Sveikiname ir palaikome tokį iniciatyvų jaunimą. Ir garantuojame, kad tokie žmonės pas mus niekada nedirbs veltui. Jei jų indėlis išties svarus, mes patys pasiūlysim jiems algą, sudarysim sąlygas daryti karjerą. Visada laukiame mokinių, kurie savo laisvalaikiu nori pradėti sau kurti ateitį, laukiame ateinančių atlikti gamybinę praktiką – mokysime juos, padėsime jiems, kad tik pasiliktų Lietuvoje, kad tik įsitvirtintų Šilutėje. Stengsimės, kad po Verslo centro stogu jiems būtų saugu ir gera – juk šitaip gausime naudos ir mes patys: mūsų išmokyti, paruošti atlikti konkretų darbą, kūrybingi ir lankstūs mokiniai su įgytų žinių bagažu neiškliaus niekur kitur, kurs pridėtinę vertę čia.

Susitikimo su smulkiojo verslo paslaugų teikėjo specialybės mokiniais metu vienas vaikinukas Rimantui Žąsyčiui ir Rolandui Dirgėlai replikavo:

- Bepigu kurti verslą, kai turi pinigų...

Abu vaikinai susižvalgė ir sutartinai nusikvatojo. Pasirodo, vienas pradėjo nuo absoliutaus nulio, kitas – nuo 500 litų, kuriuos... iškart sumokėjo už patalpų nuomą. Taigi, nebūta nei turtingų senelių, nei tetų, nei dėdžių. Viskas sukurta savo galvomis, savo rankomis.

- Patarimai moksleiviams? – Rolandas ir vėl šypsosi:- neleiskite laiko veltui, dėkitės į galvas tai, ką jums duoda mokytojai, domėkitės, skaitykite, kurkite verslo planus, nebijokite svajoti, tik... nesitikėkite aukso kalnų neįdėdami triūso, neaukodami laiko, pamatuotai nerizikuodami.

- Ir dar, vaikinai, būkite pasiruošę sulaukti priekaištų, kad per mažai dėmesio skiriate savo merginoms...

Apie sumanių Šilutės jaunųjų verslininkų idėjas ir įkurtą Verslo centrą 2012-07-30 rašė Laikraštis „Verslo žinios“.

Šilutė plius yra įvairių kultūrinių miesto renginių įkvėpėja ir rėmėja.

Jaunieji verslininkai Rolandas Dirgėla ir Rimantas Žąsytis yra pasirašę bendradarbiavimo sutartį su buvusia savo mokykla – Šilutės žemės ūkio mokykla, ir aktyviai prisideda prie ugdymo proceso tobulinimo, profesinio konsultavimo ir orientavimo, gamybinių praktikų kokybės gerinimo smulkiojo verslo paslaugų teikėjo specialybės mokiniams.

Parengė technologijų skyriaus vedėja Vilma Grigonienė

Atvira pamoka smulkiojo verslo paslaugų teikėjo specialybės pirmakursiams

Rolandas Dirgėla konsultuoja mokinius savo ofise.

Kuris iš jų verslininkas?

Edgaras Gudas, UAB „Šilutės raštinė“ vadovas ir Verslo centro dalininkas žavisi iniciatyviais ir smalsiais mokiniais